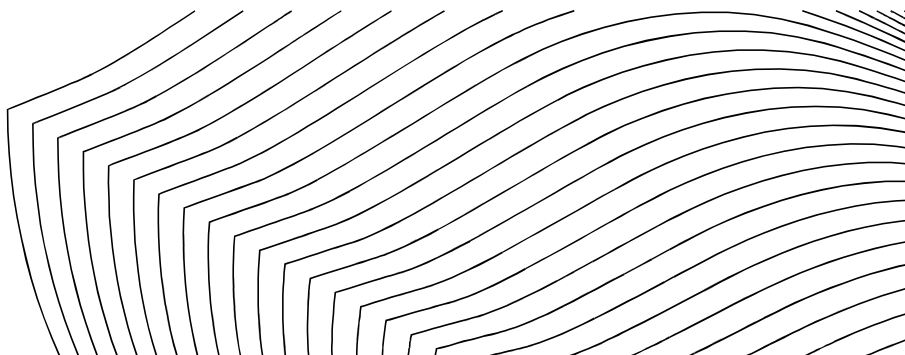

Politie

FUIFGIDS

Lokale Politie Hageland

Eugeen Coolsstraat 11 bus A

3460 Bekkevoort

Tel. 013/35.03.50

Fax 013/35.03.85

WETGEVING

Wettelijke verplichtingen:

- > vergunning om het event te laten plaatsvinden
- > Alcohol en drugs
- > geluidshinder
- > Sabam
- > Billijke vergoeding
- > Vergunning voor sterke dranken
- > Nooduitgangen

WAT IS ER VERANDERD

De bekende tapvergunning én de vergunning voor sterke drank heeft een grote transformatie gehad.

De **tapvergunning** is **niet** meer nodig.

De **vergunning** voor **sterke drank** initieel nog **wel**.

De gemeente waar het evenement plaatsvindt zal deze vergunning afgeven.

De drankvergunning voor de slijterij van gegiste dranken (de bekende tapvergunning) werd afgeschaft. Reeds van 5 januari 2006 dient men hier geen rekening meer mee houden.

De vergunning voor de sterke drank blijft bestaan. Het verschil is echter dat je deze niet langer moet aanvragen aan het kantoor van douane en accijnzen, maar dat deze wordt afgeleverd door de gemeente waar het evenement plaatsvindt. Artikel 9 van de wet van 28 december blijft dus behouden. Dit artikel stelt dat het verkopen van sterke drank voor gebruik ter plaatse op occasionele drankgelegenheden verboden is, tenzij je een machtiging hebt verkregen van het college van burgemeester en schepenen.

VERSTORING VAN DE NACHTRUST

Als organisator ben je natuurlijk niet rechtstreeks verantwoordelijk voor het geroep en gezang van fuifbezoekers die zich buiten de fuifzaal bevinden. Toch moet je de nodige maatregelen nemen om te voorkomen dat de fuif de nachtrust van de burens verstoort. Anders is er sprake van een gebrek aan voorzorg.

Omwonenden van zalen kunnen altijd een beroep doen op de politie op grond van art. 561 van het strafwetboek. Dit artikel dreigt met straffen tegen hen "die zich schuldig maken aan nachtgerucht of nachtruimer waardoor de rust van de inwoners kan worden gestoord". Dit artikel laat een zeer subjectieve beoordeling toe.

De politie hoeft niet op een klacht te wachten, ze kan ook op eigen initiatief optreden.

ALS ORGANISATOR KAN JE EEN AANTAL MAATREGELEN NEMEN OM DE GELUIDSHINDER TE BEPERKEN

Wijs de DeeJay op de beperkingen wat de geluidsnormen betreft, je kan overwegen om dit ook op te nemen in het contract;

Werk indien mogelijk met een geluidsbegrenzer. De politie kan voorafgaandelijk een geluidsmeting uitvoeren, in sommige gemeenten behoort dit tot de standaard service. Op die manier kan de versterker of de geluidsbegrenzer op voorhand goed afgesteld worden.

Wegsnijden van de lage frequenties;

In de praktijk zullen niet de luchtgeluiden, maar wel de contactgeluiden n.a.v de lage frequenties voor de meeste overlast zorgen. Met de equaliser kan je de lage frequenties (minder dan 80 Hz of zelfs 100 Hz) wegsnijden. Afhankelijk van de installatie kan men zo zelfs 5 decibel winst doen. De meeste zalen zijn bovendien toch te klein om deze lage frequenties te gebruiken, ze zorgen enkel voor de vervorming van het geluid en voor hinder in de omgeving. Niemand zal merken dat deze weggefilterd zijn.

Verbetering qua opstelling of ophanging van de luidsprekers;

Zoals hiervoor al werd aangegeven, worden luidsprekers vaak in een hoek geplaatst. Indien dit gebeurt tegen een scheidingswand met een aanpalende woning dan heeft dit een aantal nadelige effecten, namelijk:

- kleine afstand tussen de bron en de aanpalende woning
- verhoging van het geluidsniveau door reflecties
- grote kans op trillingsoverdracht

Geluidsfirma's hebben hierover genoeg kennis en ervaring.

WAT KAN JE ALS ORGANISATOR CONCREET DOEN?

Je kan aan de uitgang een affiche hangen die bezoekers erop attent maakt dat zij die zich schuldig maken aan de verstoring van de nachtrust kunnen geverbaliseerd worden.

Echte dwangmaatregelen neemt men zelden, meestal wordt alleen een proces-verbaal opgemaakt. Komt de zaak toch voor de politierechtbank dan kan deze slechts politiestrafpen uitspreken. De geldboete bedragen € 0,25 tot € 0,50 (X 200). In geval van 'verstoring van de openbare orde' (een zeer breed begrip) kan de fuif wel worden stilgelegd. Dit gebeurt meestal na enkele waarschuwingen. Dit zal zelden gebeuren omdat een fuif stil leggen voor nog meer ordeverstoring kan zorgen.

Over lawaai buiten de fuifzaal mag je als organisator dan al weinig controle hebben, je kan er als organisator wel op letten dat je in de fuifzaal de geluidsnormen respecteert. De geluidsnormen voor de gespeelde muziek hangen af van de locatie waar je je fuif organiseert. Er wordt hierbij een onderscheid gemaakt tussen ingedeelde en niet-ingedeelde inrichtingen.

GELUIDSNORMEN VOOR MUZIEK IN NIET-INGEDEELDE INRICHTINGEN

Een niet-ingedeelde inrichting is een inrichting die niet onder de VLAREM-wetgeving valt en die dus niet over een milieuvergunning moet beschikken. Vallen hieronder: openluchtfuiven, de meeste fuiven in tenten, fuiven in zalen waar er slechts occasioneel wordt gedanst (bals,bruiloften, fuiven). Concreet: maximum 12 dansfeesten per jaar met een maximum van twee per maand.

De geluidsnormen voor niet-ingedeelde inrichtingen worden geregeld door de kaderwet van 18 juli 1973 betreffende geluidshinder en vooral de uitvoeringsbesluiten, het KB van 24 februari 1977 "houdende vaststelling van geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen".

De geluidsnormen zijn objectieve normen (aantal decibels), en ze hebben enkel betrekking op de muziek, die bovendien elektronisch versterkt' moet zijn. Het moet dus niet om nachtlawaai gaan. De straffen voor wie deze geluidsnormen niet respecteert, zijn zeer zwaar. Veel zwaarder dan de straffen voor het verstoren van de nachtrust. Je komt niet voor een politierechtbank maar voor de correctionele rechtbank. De rechtbank kan straffen opleggen van 8 dagen tot 6 maand en/of boetes van € 0,64 tot € 123,95 (X200). Als je bovendien binnen de 2 jaar na veroordeling een nieuwe gelijkaardige inbreuk pleegt, kunnen de straffen worden verdubbeld.

DE GELUIDSNORMEN

In de inrichting (art.2):

"in openbare instellingen mag het maximum geluidsniveau voortgebracht door de muziek, 90 decibel niet overschrijden. Dit geluidsniveau wordt gemeten op gelijk welke plaats in de inrichting waar zich in normale omstandigheden personen kunnen bevinden";

Ten gunste van de buurt (art.3):

"De openbare en private inrichtingen waar muziek wordt geproduceerd, moeten zo ingericht zijn dat het geluidsniveau gemeten in de buurt:

1° niet hoger is dan 5 decibel boven het achtergrondgeluidsniveau, indien dit lager is dan 30 dB(A);

2° niet hoger is dan 35 dB(A) indien het achtergrondgeluidsniveau ligt tussen de 30 en 35 dB(A);

3° niet hoger is dan het achtergrondgeluidsniveau indien dit hoger is dan 35 dB(A).

Dit geluidsniveau wordt gemeten in het lokaal of gebouw, met gesloten deuren en vensters".

WIE KAN OVERTREDINGEN VASTSTELLEN?

Alleen bevoegde personen kunnen vaststellingen doen. Dat zijn o.a. de officieren van de politie en bepaalde milieuambtenaren die hiervoor een specifieke bevoegdheid gekregen hebben. Het onderzoek moet gebeuren met erkende toestellen (sonometers).

Als achteraf zou blijken dat onbevoegde ambtenaren zijn opgetreden, dan is het misdrijf niet op geldige wijze vastgesteld. Vraag en noteer dus desnoods identiteit en legitimatiebewijs van de vaststeller.

Normaal zullen de officieren van de politie niet overgaan tot inbeslagname of verzegeling van de voorwerpen "die tot het misdrijf hebben gediend". In de praktijk zal men na een tweetal aanmaningen, in sommige gevallen, toch overgaan tot inbeslagname.

WIE KAN ER WORDEN GESTRAFT?

De personen die inrichtingen of toestellen 'onder zich heeft'. Als het gaat om een vereniging dan wordt hiermee bedoeld de verantwoordelijke die op dat moment aanwezig was en eventueel de verantwoordelijke persoon die niet aanwezig was, maar die niet voldoende voorzorgen heeft genomen. De persoon die de toestellen heeft bediend, bij voorbeeld de deejay of de geluidstechnicus achter de P.A. De persoon die zich verzet heeft tegen de controle.

AFWIJKING VAN DE GELUIDSNORMEN

Sinds 1 mei 1999 kan er voor niet-ingedeelde muziekactiviteiten een afwijking worden toegestaan van de gangbare geluidsnormen wanneer er (elektronisch) versterkte muziek wordt geproduceerd ter gelegenheid van kermissen, carnavals, muziekfestivals, fuien en andere bijzondere feesten of festiviteiten. De uitzondering op de bepalingen van het KB van 24 februari 1977 kan op voorwaarde dat:

1° de muziekactiviteit vooraf is gemeld aan het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente waarin de muziekactiviteit doorgaat;

2° het college, bedoeld in 1° akte heeft genomen van de melding.

Het college kan, vooral wanneer de muziekactiviteit is gelokaliseerd in de nabijheid van stiltebehoevende instellingen of zones, zoals bejaardentehuizen, ziekenhuizen, scholen en natuurreservaten, beperkende maatregelen opleggen, zowel wat het maximum toegelaten geluidsniveau, als wat de duur van de muziekactiviteit betreft, of het college kan de muziekactiviteit op de aangevraagde plaats verbieden.

PRIVAAT OF OPENBAAR?

Als je besloten hebt om een fuif te geven, zijn er verschillende knopen die je moet doorhakken. Een ervan is: kies je voor een fuif exclusief voor genodigden of voor een fuif waar (in principe) iedereen welkom is?

PRIVÉ FUIF

Er is sprake van een privé-fuif als er op de fuif enkel mensen toegelaten zijn die een persoonlijke uitnodiging ontvangen hebben en waarvan de organisator een namenlijst heeft. Het moet dus uitgesloten zijn dat iemand anders een uitnodiging kan vragen of kopen. Of je al dan niet inkomgeld vraagt, doet weinig ter zake. Een openbare fuif is voor iedereen toegankelijk, eventueel tegen betaling van een toegangsprijs of door de aanschaf van een lidkaart.

VERSCHILLEN

Of je kiest voor een privé-fuif of een openbare, heeft heel wat praktische gevolgen. De meeste wettelijke bepalingen zijn immers niet van toepassing op privé-fuiven. Politierglementen, sluitingsuren, de wet op de bewakingsondernemingen, de verplichte tapvergunningen gelden niet voor privé-fuiven.

Wel dien je als organisator van een privé-fuif SABAM en de billijke vergoeding te betalen. Het privé-karakter van een fuif sluit deze 'auteursrechten' niet uit!

Let op!

Artikel 561 van het strafwetboek (verstoring van de nachtrust) geldt wel voor privé-fuiven, net als artikel 3 van het KB van 24 februari 1977 over geluidsnormen als de fuif plaatsvindt in een niet-ingedeelde inrichting.

LOCATIE

EEN GESCHIKTE LOCATIE

Bij de keuze van een geschikte fuiflocatie spelen heel wat elementen mee. Enkele verschillende mogelijkheden met hun voor- en nadelen op een rijtje.

Denk je dat je de ideale fuifzaal hebt gevonden? Voor je de zaal reserveert, kan je best stilstaan bij een aantal zaken. Bestudeer het contract grondig voor je tekent.

- > Is de zaal technisch voldoende uitgerust?
- > Is de zaal wel geschikt om te fuiven? En hoeveel personen zijn er wettelijk toegelaten?
- > Hoe zit het met de geluidshinder? Hoeveel decibels mogen er worden geproduceerd?
- > Beschikt de zaal over een attest 'hygiëne' en 'brandveiligheid'?
- > Werd de billijke vergoeding betaald door de zaaluitbater?
- > Voorziet het contract 'afstand van verhaal' in geval van brand?
- > ...

MAG JE IN ELKE ZAAL FUIVEN?

Deze vraag is niet zomaar eenduidig te beantwoorden. In de wetgeving wordt het onderscheid gemaakt tussen ingedeelde inrichtingen, niet-ingedeelde inrichtingen en locaties waar er maar af en toe gefuifd wordt.

Een ingedeelde inrichting is een zaal met een milieuvergunning, een zaal die aan de Vlarem II-normen voldoet. Als de fuif plaatsvindt in een zogenaamde 'ingedeelde inrichting' dan zijn de voorwaarden om te fuiven vastgelegd in de milieuvergunning.

Gaat de fuif door in een niet-ingedeelde inrichting dan mogen er maximum 12 danspartijen (bal, fuif, trouwfeest, ...) per jaar plaatsvinden, met een maximum van 2 per maand.

Eens fuiven in een sporthal, fabriekshal, magazijn, ... kan in principe ook als er sprake is van een 'bijzondere gelegenheid' (bv. 100-dagen-fuif). Maar ook al slaag je erin de eventuele geluidsoverlast binnen de perken te houden, vaak zijn deze locaties niet geschikt om er een fuif te houden. In principe moet je beschikken over een 'attest hygiëne' (formulier 240i, KB van 3 april 1953, BS 4 april 1953) te verkrijgen bij de politie in de gemeente waar de inrichting gelegen is. De zaal moet o.a. over voldoende hygiënische sanitaire voorzieningen beschikken. Een groter probleem is de brandveiligheid. Vele van deze inrichtingen hebben onvoldoende nooduitgangen. Vraag aan de brandweer een verslag op te maken. Dit verslag zal onder meer aangeven hoeveel personen er binnen mogen.

WELKE ZAAL HEEFT DE VOORKEUR?

Om op een jongerenfuif van een goede sfeer te kunnen spreken en letterlijk de adrenaline te laten stromen, is er ± 95 dB(A) nodig (meer moet echt niet en is erg schadelijk voor het gehoor). En hier wringt het schoentje vaak: in vele zalen – zelfs met milieuvergunning – mag je wettelijk maar 80 à 85 dB(A) halen.

Als je de mogelijkheid hebt, huur je best een zaal die over een milieuvergunning beschikt, op voorwaarde dat er 90 dB(A) en liefst zelfs 95 dB(A) kan worden gehaald. Of je de opgelegde geluidsnormen al dan niet overschrijdt, hangt ook af van de manier waarop de muziekinstallatie een plaats krijgt in de zaal. Een zaal die ook nog eens beschikt over een vaste muziekinstallatie (versterker en boxen) is dus ideaal.

Als je je fuif toch op een locatie organiseert die niet over een milieuvergunning beschikt, dan kan je een aanvraag indienen bij het College van Burgemeester en Schepenen om niet onder de

geluidsnormen van het KB van 24/02/77 te vallen. In principe kan dit alleen als het om een bijzondere gelegenheid gaat. (bvb. het jaarfeest van een vereniging).

IS HET BELANGRIJK WIE DE ZAAL UITBAAT?

In principe wel. Als de uitbating gebeurt door een gemeentelijke of parochiale vzw of door een jeugdhuis dan is er geen handelskarakter aanwezig. Op fuiven in deze zalen mag iedereen zonder problemen binnen. Als je echter een zaal huurt van een discotheek of de gemeentelijke/ parochiale zaal werd in concessie gegeven (en de uitbater heeft dus een winstmarge op de drank) dan is er wel duidelijk een handelskarakter aanwezig. Min-16-jarigen mogen dan in principe niet binnen, tenzij ze worden begeleid door een volwassene.

Tip: Niet enkel de huurprijs van de zaal is belangrijk, ook wat er in deze huurprijs is inbegrepen. Is er een muziekinstallatie aanwezig? Heb je als organisator een percentage op de winst die er via het drankverbruik gemaakt wordt of gaat dit volledig naar de uitbater? Vraag ook na of de zaaluitbater het het 'jaarforfait B' voor de billijke vergoeding heeft. Is dat niet het geval, dan gaat de factuur naar de organisator. Dit betekent zeker bij grotere fuiven een flink stuk minder winst!

Als je een fuif wil organiseren in openlucht of in een tent dan zijn er een aantal specifieke zaken waar je rekening mee moet houden.

AANDACHTSPUNTEN

- > Een geschikt terrein vinden
- > Een eettent of -kraam, podiumelementen en toiletcabines reserveren
- > Melding bij het College van Burgemeester en Schepenen om niet onder het KB van 24/02/77 (schrijft voor dat je de geluidsnorm van 90dB(A) niet mag overschrijden) te vallen.

NADELEN

Er zal meer geluidshinder zijn in de buurt dan bij een fuif in een zaal. De kans is dus groot dat de fuif vroeger moet beëindigd worden. Het College zal misschien wel een uitzondering toestaan op de geluidsnormen maar in ruil vragen de fuif op een redelijk uur af te sluiten.

Als de fuif plaatsvindt in de omgeving van stiltebehoevende instellingen of zones (bejaardenhuizen, ziekenhuizen, natuureservaten) kan het College van Burgemeester en Schepenen hier eventueel beperkende maatregelen opleggen, of de activiteit verbieden.

Bij fuiven op een perceel van een ingedeelde inrichting (bvb. het terrein dat bij de zaal hoort) kan de uitzondering worden geweigerd omdat de milieuvergunning van de zaal ook geldig is voor het perceel (= specifiek geluid van een inrichting).

VOORDELEN

Bij een openluchtfuif moet je altijd toestemming vragen aan de burgemeester om de fuif te mogen organiseren. Bij een fuif in een tent moet dat in principe nooit. Toch is het raadzaam goed na te denken over de locatie en rekening te houden met de eventueel te verwachten geluidshinder! Een openluchtfuif is nooit gebonden aan de Vlarem- wetgeving. Ook voor een eenmalige tentfuif is er geen milieuvergunning nodig. Maar volgens de VLAREM-I-indelingslijst mag de tent maximaal tweemaal per jaar op hetzelfde perceel of dezelfde percelen worden geplaatst gedurende maximum 3 opeenvolgende dagen. Als de tentfuif de derde is op dat perceel gedurende dat jaar, is er in principe dus wel een milieuvergunning nodig. In de praktijk is dat quasi onmogelijk omdat er bij de aanvraag van een milieuvergunning een voorafgaand akoestisch onderzoek moet gebeuren.

RECLAME LANGS DE OPENBARE WEG

Door een besluitwet van 1945 is het aanplakken van affiches strafbaar (geldboeten van € 0,64 tot € 24,79 x 200 en gevangenisstraffen van acht dagen tot één jaar). Enkel op de door de overheid aangegeven plaatsen mag je affiches hangen. Verschillende gemeenten voorzien officiële aanplakborden. Meestal moet je de affiches dan binnenbrengen op het gemeentehuis en dan zorgen zij (eventueel mits betaling) voor het ophangen van de affiches.

Als je grote borden langs de openbare weg wil plaatsen met een aankondiging voor de fuif, heb je in vele gevallen een bouwvergunning nodig. Informeer goed op voorhand, zodat je geen boete krijgt voor een bouwovertreiding. Voor het plaatsen van reclamepanelen langs gewestwegen heb je de toestemming nodig van de provinciale dienst Wegen en Verkeer.

PERSONEEL EN MEDEWERKERS

Als organisator kan je uiteraard medewerkers gebruiken voor je event.

Als de winst naar de vereniging gaat kunnen de leden van je club steeds meewerken.

Maar je mag nooit de medewerkers vergoeden voor hun hulp. Wetelijk gezien mag je ze zelfs geen gratis drank aanbieden omdat dit als compensatie kan worden geïnterpreteerd. (= zwart werk)

Wil je toch een vergoeding geven aan je medewerkers; dan moet je deze mensen officieel inschrijven dmv een dagcontract. Je betaalt dus met andere woorden sociale bijdrage en RSZ. Of je werkt via een interimkantoor, zodat dit kantoor dit voor je regelt.

SECURITY

Sinds enkele jaren is de Wet van Tobback van kracht. Dit houdt in dat je geen losse medewerkers mag inschakelen om de veiligheid in 't oog te houden.

Iedere security persoon moet in bezit zijn van een attest. Deze mensen vind je voornamelijk bij erkende veiligheidsfirma's. Deze firma's zijn volledig uitgerust met de nodige materialen zoals walkies, honden, vesten,...

VERZEKERINGEN

Ook al neem je als organisator de nodige voorzorgen, toch kan er altijd iets misgaan. Om je in te dekken tegen de verschillende risico's die aan het geven van een fuif verbonden zijn, kan je vooraf een aantal verzekeringen afsluiten. Als je een fout maakt waardoor schade ontstaat, kan je burgerrechtelijk aansprakelijk gesteld worden. Gelukkig kan iemand die aansprakelijk gesteld wordt, in veel gevallen rekenen op de bescherming door een verzekering die de schadevergoeding op zich neemt. Zo worden de belangen beschermd van elke persoon die door de fout van iemand anders schade lijdt. Maar ook de belangen van de persoon die de schade heeft veroorzaakt, worden beschermd. Verzekeringen zijn niet alleen een zaak voor de organisator, ook de zaaluitbater heeft bepaalde verplichtingen. Hier vind je een overzicht.

Wie een zaal huurt, informeert bij de zaaluitbater best of er een brandverzekeringpolis werd afgesloten. In het contract met de zaaluitbater moet vermeld staan dat de eigenaar 'afstand van verhaal' doet ten aanzien van de inrichters. Deze clausule voorziet dat indien brand ontstaat op een moment dat het gebouw of delen ervan verhuurd wordt, toch de eigen brandpolis van de eigenaar van toepassing is. In feite zou ook de verzekeringsmaatschappij in haar contract met de zaaluitbater afstand moeten doen van verhaal bij verhuur. Als je een gemeentelijke zaal huurt, is dit meestal in orde. Als er geen "afstand van verhaal" voorzien is in de brandpolis van de eigenaar, dan sluit je best zelf een aparte brandpolis af voor de periode dat je gebruik maakt van de zaal, en voor de inboedel.

OPGELET:

De voorwerpen die je zelf in het gebouw/de zaal opstelt (bijvoorbeeld de muziekinstallatie) vallen uiteraard niet onder de vaste inboedel en bijgevolg ook niet onder de "afstand van verhaal". Deze voorwerpen moet je, als je dit nodig vindt, nog apart verzekeren. (zie verzekering "alle risico's")

De brandverzekering dekt enkel schade veroorzaakt door een aantal welomschreven (brand, ontploffing, water,...) Schade te wijten aan andere redenen wordt niet door een dergelijke polis gedekt en dient eventueel nog apart verzekerd te worden via een polis "contractuele aansprakelijkheid". (zie verzekering contractuele aansprakelijkheid).

OBJECTIEVE AANSPRAKELIJKHEID BRAND EN ONTPLOFFING

Door de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing (BS 20 september 1979) en betreffende de verplichte burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen (KB 28 februari 1991, BS 13 april 1991) moet het merendeel van de voor publiek toegankelijke inrichtingen verplicht verzekerd zijn tegen lichamelijke en stoffelijke schade ten gevolge van brand en ontploffing. O.a. dancings, discotheken en alle openbare gelegenheden waar er wordt gedanst, vallen hieronder. De meeste zalen zullen dus beschikken over dergelijke verzekering.

Uit antwoorden op parlementaire vragen blijkt dat infrastructuur die slechts zeer occasioneel gebruikt wordt, niet gevisieerd wordt door deze reglementering. Bovendien worden klassieke tenten van deze verzekering uitgesloten op grond van punt III, 16° van de ministeriële omzendbrief van 3 maart 1992.

De gewone verzekering Burgerlijke Aansprakelijkheid -privé-leven dekt een aantal dingen niet die je in verenigingsverband doet. Je doet er goed aan een verzekeringspolis 'burgerlijke aansprakelijkheid' af te sluiten voor de schade die door een fout, een onvoorzichtigheid of een nalatigheid van één of meerdere van deze vrijwilligers werd toegebracht aan derden. In de meeste gevallen wordt deze schade immers niet gedekt door de klassieke 'familiale' polis van de betrokkene, als die er al is. Zonder bijkomende verzekering Burgerlijke Aansprakelijkheid kan de organisator opdraaien voor schade die voortvloeit uit de organisatie. Bij een feitelijke vereniging zal dit altijd op de

verantwoordelijke persoon worden verhaald. Heeft de organisatie een vzw-structuur, dan zal de schade normaal op de vereniging worden verhaald.

Wat de bijkomende verzekering betreft heb je twee mogelijkheden:

Je sluit een dagverzekering af, bovenop de bestaande verenigingspolis, dit is het meest raadzaam als je slechts af en toe iets organiseert.

Als je regelmatig evenementen op poten zet, sluit je best een BA exploitatie of uitbating af op jaarbasis.

Een verzekering BA is echter geen ontlasting van mogelijke schuld. Je moet er dus steeds voor zorgen dat de organisatie goed is opgezet en dat het risico dat er iets fout loopt, zo klein mogelijk wordt gehouden. De schade mag dus niet te wijten zijn aan eigen schuld, een actieve daad of nalatigheid.

Meestal zijn enkel de organisator en zijn 'afgevaardigden' (de personen betrokken bij de organisatie) die schade berokkenen, gedekt door dergelijke verzekering.

De verzekering Burgerlijke Aansprakelijkheid dekt twee soorten schade:

- > Materiële schade aan derden.
- > Lichamelijke schade: voor de terugbetaling van medische kosten tot een invaliditeitsuitkering.

LET OP!

Alles wat je ter beschikking hebt, bijvoorbeeld gehuurde zaal, materialen, ... wordt dus niet gedekt door de verzekering Burgerlijke Aansprakelijkheid. Hiervoor kan je een brandverzekering en een verzekering contractuele aansprakelijkheid nemen.

Als je een zaal huurt, dan wordt er verwacht dat je de zaal na afloop in dezelfde staat achterlaat als waarin de zaal zich bevond voor de activiteit. Als er schade is, dan wordt volgens het Burgerlijk Wetboek 'de huurder vermoed aansprakelijk te zijn'. Tenzij natuurlijk het tegendeel kan bewezen worden, en het bijvoorbeeld gaat om:

- > een geval van overmacht (bvb. blikseminslag);
- > een niet-oordeelkundige bouwconstructie;
- > het overslaan van vuur van een naburig goed.

Als de zaaleigenaar een brandverzekering heeft met afstand van verhaal ten aanzien van de huurders dan zijn een aantal schadegevallen ten gevolge van brand, ontploffing, wateroverlast, ... verzekerd met deze brandverzekering. Schade die echter werd veroorzaakt door een oorzaak die niet in de brandpolis omschreven staat, is dus niet door deze polis verzekerd.

Ook de polis burgerlijke aansprakelijkheid dekt enkel de buiten-contractuele aansprakelijkheid. Een "toevertrouwde zaak" is meestal uitdrukkelijk uitgesloten binnen de gewone BA, toevertrouwde zaken worden niet verzekerd via de Burgerlijke Aansprakelijkheidsverzekering. Met een verzekering contractuele aansprakelijkheid kan de schade die door toedoen van de organisator tijdens een activiteit ontstaan is, worden vergoed.

OPMERKINGEN:

De verzekeringsmaatschappij kan echter altijd de onkosten van de schade terugeisen van de verantwoordelijke voor de schade (als deze gevonden wordt), als:
het een 'vrijwillige' schade betreft: van iedereen;
het een 'onvrijwillige' schade betreft: van iedereen die niet tot de medewerkers van de organisatie behoort. M.a.w. vandalisme wordt niet gedekt door deze verzekering, de verzekering zal trachten de onkosten die hieraan vasthangen te verhalen op de dader.

Bij herhaaldelijk schadegevallen kan de verzekeringsmaatschappij weigeren nog langer te verzekeren.

Met deze verzekering kan je voorwerpen, naast de risico's van een brandpolis, ook laten verzekeren tegen risico's als vandalisme en diefstal. Opgelet: 'verdwijning' van een voorwerp (diefstal zonder sporen van braak) wordt nooit verzekerd!

Zowel materiaal dat je eigendom is, als materiaal dat je huurt, kan je op deze manier verzekeren. Bij gebruik van eigen materiaal dat al verzekerd is, blijft het materiaal verzekerd als het zich (tijdelijk) op een andere locatie bevindt. Wie regelmatig materiaal huurt, kan best een abonnementspolis op jaarbasis afsluiten. Meestal betaal je een percentage op de nieuwwaarde. Materiaal dat ouder dan 5 jaar verzekeren heeft weinig zin, dit materiaal heeft maar een erg beperkte waarde meer en toch is de premie gebaseerd op de nieuwwaardeprijs.

Een verzekering 'alle risico's' is echter geen ontlasting van mogelijke schuld. Je moet er dus steeds voor zorgen dat de organisatie goed is opgezet en dat het risico dat er iets fout loopt, zo klein mogelijk wordt gehouden. De schade mag dus niet te wijten zijn aan eigen schuld, een actieve daad of nalatigheid.

Net als bij de verzekering contractuele aansprakelijkheid, kan de verzekeringsmaatschappij in geval van schade de kosten terugvragen van de verantwoordelijke voor deze schade (als deze gevonden wordt) indien:

Het gaat om 'vrijwillige' schade: van iedereen; Het gaat om 'onvrijwillige' schade: van iedereen die niet tot de medewerkers van de organisatie die de polis heeft afgesloten behoort.

Heel wat gemeenten hebben voor hun gemeentelijke infrastructuur een verzekering die de burgerlijken en de contractuele aansprakelijkheid dekt, en waarin ook vandalisme is opgenomen. Soms kunnen verenigingen die gebruiken maken van deze infrastructuur ook via deze verzekering gedekt worden.

Bij de organisatie van een fuif of een groot evenement komen de risico's op ongevallen om het hoekje loeren. Zeker bij de op- of afbouw lopen vrijwilligers risico's. Zo kunnen medewerkers gekwetst geraken bij de opbouw van het podium, het opzetten van een tent, het aansluiten van de nodige nutsvoorzieningen, het ophangen van spandoeken van sponsors, ...

Je kan overwegen om hiervoor een ongevallenverzekering af te sluiten.

In principe kan je elk mogelijk risico bij een verzekeringsmaatschappij laten verzekeren. In praktijk maak je best eerst een kosten – baten analyse: weegt het voordeel van de verzekering wel op tegen de financiële kostprijs?

Weeg de opportuniteit van een verzekering ernstig af aan de hand van de plaats en soort van de activiteit, het verwachte aantal deelnemers enz.

Je start best met het verzekeren van de zwaarste risico's en vul dit indien nodig aan met verzekeringen voor de minder zware risico's.

Tot slot

Voorkomen is beter dan genezen.

**Hoe goed je ook verzekerd bent, het is altijd beter als je via een goede
PREVENTIE een ongeval hebt kunnen voorkomen!**

Hoofdinspecteur Scheys Mario - Projectverantwoordelijke
Inspecteur Persoons Johan en Inspecteur Arnauts Dries – Projectleden